

Classe lige store, Lønninger for 3 Embedsclasser, nemlig Departementschefer, Contoirchefer og Fuldmægtige; hvilke Embedsmænd erholde Kongelig Udnævnelse, medens der til Forretningernes Besørgelse iøvrigt stilles runde Summer til de vedkommende Ministeriers Raadighed;

at der tilkommer Embedsmændene i de nævnte 3 Classer Alderstillaag af en vis fastsat Storrelse efter visse Aars Tjeneste indtil et i Loven givet Maximum af den saaledes stigende Lønning;

at Lønningerne, under visse nærmere Begrænsninger, for en Deel omfattes til Sæd og forsaavidt udbetales de Vedkommende efter dennes Værdi i Henshold til det foregaaende Aars Capitelstart, dog at det heraf flydende Tillæg ikke kommer i Betragtning ved Pensionsberegning;

en Revision af Lønningsbestemmelserne efter Forløbet af et vist Aaremaal er derhos paabudt.

For de øvrige Ministeriers Vedkommende gives der ikke saadanne almindelige Lovbestemmelser om Lønningsforholdene, men disse ere i det Væsentlige ordnede gennem de aarlige Finantsbevillinger. I de ovennævnte Henseender bemærkes det med Hensyn til disse Ministerier:

at den Kongelige Udnævnelse ligeledes i Almindelighed er indskrænket til Departements- og Contoirchefer samt Fuldmægtigposterne, med hvilke Bogholder-, Underbogholder- og deslige Poster her stilles sammen. Vel findes der paa Budgetterne endnu en Classe Embedsmænd, nemlig Cancellister (og Revisorer), som have Kongelig Udnævnelse, men ligesom det ved flere paa Bevillingerne tagne Forbehold er bestemt, at saadan Udnævnelse ikke tilflyder de i deslige Poster Nyaansatte, saaledes er det Samme i Almindelighed ogsaa iagttaget ved andre Afdelinger, idet de Vedkommende kun ere constituerede i Posterne. Hvad angaaer Lønningerne for det øvrige i Ministerierne ansatte Personale, følges en noget forskjellig Regel, idet paa enkelte Punkter de enkelte Lønninger opføres, paa andre en samlet Sum budgetteres til Udredelsen af Udgifterne ved sliq Medhjælp; dog er den sidstnævnte Budgettering i den seneste Tid søgt

efterhaanden gjennemført. Forsaavidt findes der altsaa paa dette Punkt for de her omhandlede Ministeriers Vedkommende en Lighed med hvad der efter det Ovenstaaende er bestemt ved Loven af 31te Marts 1860 for de da saakaldte kongerigste Ministerier. Men paa den anden Side finder der den Allighed Sted, at Lønningerne i de enkelte Embedsclasser ikke ere af eens Storrelse, men fremtræde med meget afvigende Tal. Medvirkende hertil er vel, at man har fastsat forskjellige Lønningsgrader indenfor den samme Embedsclasse for derigjennem ved Dyrkning fra den lavere til den høiere Grad at skaffe den længere Tjeneste en Gageforbedring, altsaa tildeels for at opnaae det Samme, som efter Loven af 31te Marts 1860, paa en ganske anden gjennemført og gjennemførlig Maade, er tilstøttet ved Alderstillaegene; men derhos fremkaldes Ueensartetheden i Lønningsstørrelserne derved, at man ved Fastsettelsen af de enkelte Lønninger har ladet Hensynet til det paa gjældende Embedes Omfang og Besværligheden af de dermed forbundne Forretninger være afgjørende, ligesom ogsaa Lønningsforhøielse af og til efterhaanden er bleven bevilget den enkelte vedkommende Embedsmænd for længere Tjeneste, naar Mangel paa Afgang i Classen har forhindret Dyrkning paa den høiere Løn, men uden at herved faste Regler have gjort sig gjældende;

at for disse Ministeriers Vedkommende ingen Omfremstilling af en Deel af Lønningen til Udbetaling efter Sædpriserne har været bestemt, men der derimod har været tilstaaet disse, som flere andre, Embedsmænd et ved Livets Forstyring tilstøttet saakaldet midlertidigt Lønningsillaag, der, efter først at have været tilstøttet nogle Aar som Dyrktidshjælp, fastsattes ved Lovene af 27de Mai 1856, 31te Marts 1858 m. fl. og senest ved Lov af 11te Mai 1866, med for Finantsaaret 1867—68 formindskede Beløb, er bevilget til Udgangen af indværende Finantsaar. Dette Lønningsillaag kommer imidlertid med i Betragtning ved Pensionsberegning, dog, efterat det ved Lov af 16de April 1862 var blevet bestemt, at det fuldt skulde medtages herved, nu ifølge fornævnte Lov af 11te